

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **PETROM STAVBY, a.s.**, IČO: 26769611
se sídlem Praha 10, Běchovická 701/26
zastoupený advokátem Mgr. Janem Jaklem
se sídlem Praha 7, Dělnická 1628/9

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
se sídlem Praha 1, Na Františku 1039/32

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 20. 3. 2025, č. j. MPO 27325/2025,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 20. 3. 2025, č. j. MPO 27325/2025, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 15 270 Kč, a to do rukou zástupce žalobce advokáta Mgr. Jana Jakla.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým byl podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen

„správní řád“), ve spojení s § 152 odst. 5 a 6 písm. b) tohoto zákona zamítnut rozklad žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2024, č. j. MPO 112969/24/61400. Rozhodnutím ministra průmyslu a obchodu (dále jen „ministr“) byla prvním výrokem žalobci dle § 15 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „rozpočtová pravidla“), odňata dotace poskytnutá mu rozhodnutím ze dne 27. 9. 2017, č. j. MPO 60431/17/61400, ve výši 10 786 318,92 Kč, neboť po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace došlo ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace poskytnuta, byly neúplné, a žalobce se přihlásil k nesprávnému statusu malého podniku. Druhým výrokem byla žalobci uložena povinnost vrátit vyplacenou dotaci ve výši 10 786 318,92 Kč.

II. Obsah žaloby

2. *V prvním žalobním bodě* žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a pro nesrozumitelnost. Uvedl, že se žalovaný zabýval rozkladovými námitkami týkajícími se rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. 5. 2022, č. j. 18 A 47/2021-35, přičemž opomněl vypořádat několik rozkladových námitek uvedených v bodech 6.18, 6.32 a 6.40 rozkladu. Samotné vypořádání rozkladových námitek považoval žalobce zčásti za rozporné a zčásti za nesrozumitelné. Žalobci nebylo zřejmé, jak byly jeho výtky vypořádány.
3. K argumentaci uvedené na straně 8 až 9 napadeného rozhodnutí žalobce uvedl, že žalovaný na jedné straně konstatoval, že požadavkům na odůvodnění námitek týkajících se vzniku společnosti Kontos již v roce 2007 a zúžení společného jmění manželů (dále jen „SJM“) nedostál ve smyslu rozsudku sp. zn. 18 A 47/2021, avšak na druhé straně to nebylo podstatné, neboť *„bylo výše uvedenými skutečnostmi bezpochyby prokázáno propojení účastníka řízení se společností Kontos, s.r.o. i s panem R.J.“*.
4. Podle rozsudku 18 A 47/2021 je k dovození propojenosti z funkce odpovědného zástupce nezbytné zabývat se tím, jaké činnosti konkrétně odpovědný zástupce v dané společnosti vykonával a jakým způsobem. Ač žalovaný z výkonu funkce odpovědného zástupce propojení dovozoval, přesto se nezabýval žádnými skutečnostmi, které byly uvedeny v rozsudku sp. zn. 18 A 47/2021.
5. Na straně 11 napadeného rozhodnutí žalovaný souhrnně vypořádal rozkladové námitky větou *„odkazem na zmiňované konkrétní okolnosti případu“*, což považoval žalobce za nepřezkoumatelné a uvedl jednu z konkrétních rozkladových námitek ohledně otázky propojenosti pana K., paní K. a pana J. na jedné straně jako fyzických osob, na druhé straně jako podniků podle rozsudku Soudního dvora Evropské unie ve věci C-222/04 *Cassa di Risparmio Firenze*. Vypořádání této námitek odkazem na zmiňované okolnosti případu považoval žalobce za nesrozumitelné, neboť není zřejmé, jak o ní žalovaný uvažil.
6. *Ve druhém žalobním bodě* namítal žalobce nesprávnost závěrů správních orgánů o propojenosti žalobce se společností Kontos, s.r.o. (dále jen „Kontos“), a panem J. jako podnikající fyzickou osobou s odkazem na čl. 3 odst. 3 přílohy I. nařízení Komise (EU) č. 651/2014 ze dne 17. 6. 2014, kterým se v souladu s čl. 107 a 108 Smlouvy prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné s vnitřním trhem (dále jen „příloha nařízení“), přičemž tato propojenost měla vyplývat ze společného jednání a interakcí skupiny fyzických osob pana K., paní K. a pana J. K tomu žalobce poukázal na čl. 3 odst. 3 přílohy nařízení, rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 27. 2. 2014, ve věci C-110/13 *HaTeFo GmbH v.*

Finanzamt Haldensleben (dále jen „rozsudek HaTeFo“), interpretační stanoviska žalovaného z let 2014 až 2017 a „*Příručku k použití definice malých a středních podniků*“.

7. Žalobce tvrdil, že otázka propojenosti podniků prošla dynamickým výkladovým vývojem, přičemž na ni není nazíráno jednotně. Tato nejednotnost nemůže být kladena k tíži žalobce. Nadto je nutno vycházet z výkladové praxe existující k datu podání prohlášení, které bylo přílohou žádosti.
8. Dále žalobce namítal, že nebyla řádně zohledněna rozhodovací praxe SDEU. SDEU v rozsudku HaTeFo uvedl, jaké intenzity musí koordinace jednání skupiny fyzických osob na zúčastněné obchodní společnosti dosáhnout, přičemž jejich jednání musí být slaďováno s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí dotyčných podniků. Samotná existence fyzických osob angažovaných na provozu obou zúčastněných společností je kvalitativně nedostatečná. Bylo nutné dokázat, že tyto společnosti fakticky koordinují své obchodní vedení a uplatňování dominantního vlivu na obchodní činnost do té míry, kdy je z obchodního pohledu lze považovat za skupinu podniků.
9. Podle žalobce nepostačuje pouhá existence fyzických osob určitým způsobem angažovaných na provozu obou zúčastněných společností, ale bylo nezbytné, aby správní orgány ze zjištěných skutečností jednoznačně dovodily a prokázaly, že fyzické osoby slaďují své jednání s cílem uplatňovat dominantní vliv na obchodní rozhodnutí a vykazují „kvalifikovanou“ míru vzájemné závislosti. Takový vztah v tomto případě neexistuje ani nebyl ničím prokázán.
10. Dle žalobce pro řádné posouzení věci není důležitá kvantita zjištěných skutečností, ale jejich kvalita (viz rozsudek sp. zn. 18 A 47/2021). Správní orgány rezignovaly na to, aby se zabývaly konkrétním obsahem a vlivem zjištěných skutečností na možnost faktického vlivu na obchodní vedení a obchodní rozhodnutí jednotlivých subjektů.
11. *Dále žalobce rozporoval správními orgány tvrzené propojení mezi ním a společností Kontos.* Pokud jde o rodinné vazby žalobce poukázal na to, že mezi panem K. a paní K. došlo k zúžení SJM, které vylučuje vzájemný finanční prospěch a zisk manželů navzájem ze společnosti Kontos a žalobce. Tím má chybět jakýkoli racionální důvod pro to, aby pan K. jednal s paní K. ve shodě s cílem uplatňovat vliv na obchodní rozhodnutí. Správní orgány nepředložily žádný důkaz o tom, že by pan K. zasahoval do fungování společnosti Kontos, a to ve vztahu k § 78 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (dále jen „ZOK“).
12. K osobě odpovědného zástupce žalobce uvedl, že pan K. sice vykonával v rámci společnosti Kontos funkci odpovědného zástupce ve smyslu § 11 odst. 1 zákona č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon, avšak z této pozice nemohl zasahovat do interních záležitostí společnosti Kontos a neměl faktický vliv na obchodní rozhodnutí. Odpovědný zástupce může uplatňovat svůj vliv maximálně v oblasti dodržování povinností a řádného výkonu živnosti, nikoli v obchodních rozhodnutích. Nebylo žádným konkrétním důkazem prokázáno uplatňování vlivu na obchodní vedení společnosti Kontos z titulu výkonu funkce odpovědného zástupce. Zájem na řádném výkonu živnosti nemůže zpochybnit nezávislost subjektu. Správní orgány se navíc nezabývaly povahou funkce odpovědného zástupce.
13. Ke společnému sídlu žalobce uvedl, že se může jednat o znak určité míry obchodní interakce, ale nic nesvědčí o tom, že by obchodní činnosti žalobce a dalších subjektů byly dotčenými osobami dominantním způsobem slaďovány a synchronizovány. Společné sídlo není ničím neobvyklým, když na uvedené adrese má sídlo dalších 25 subjektů. Žalobce i společnost

Kontos mají na uvedené adrese pouze formální sídlo, jejich skutečné sídlo se nachází na jiné adrese a nijak spolu nesdílí jakékoli společné prostory ani jiné prostředky.

14. Ke sponzorství gymnastického oddílu žalobce uvedl, že s ním začali až v pozdější době, než je posuzované období, a tato skutečnost by tak neměla mít žádnou relevanci při posuzování propojenosti subjektů. Nadto není neobvyklé, že podnikatelé sponzorují sportovní aktivity v místě svého podnikání, přičemž v Kadani není velké množství sportovních klubů, proto není zvláštní, pokud více subjektů sponzoruje stejný sportovní klub.
15. K otázce vzájemného propojení na základě společného jednání údajným společným postupem v rámci získávání veřejných zakázek a společného pojištění žalobce poukázal na doloženou Smlouvu o dílo č. D/312/2021/OVR mezi městem Klášterec nad Ohří a SILNICE TOPOLANY, a.s. (dále jen „smlouva o dílo“), jejímž předmětem byla „*Sanace neúnosné pláně a pokládka podkladní asfaltové vrstvy v ulici Tyršova v Klášterci nad Ohří*“, jejíž přílohou je Osvědčení o pojištění, které zahrnuje spolupojištění následujících společností: Kontos, PETROM STAVBY NEMOVITOSTI s.r.o., Petroma consulting s.r.o., PETROMA KAMENOLOMY s.r.o., Silnice Topolany a.s., ROMAN JAMEČNÝ s.r.o., R. J. – podnikající fyzická osoba.
16. Žalobce zdůraznil, že smlouva o dílo byla uzavřena mezi jinými subjekty, v jiném než posuzovaném období a nijak neprokazuje propojenost subjektů. Pojištění bylo sjednáno za jiné než posuzované období, a tudíž nemůže být podkladem pro nynější řízení.
17. *Ve čtvrtém žalobním bodě* se žalobce konkrétně vyjádřil k jednotlivým skutečnostem ve vztahu ke svému propojení s podnikající fyzickou osobou panem J. Závěry o propojení žalobce s panem J. byly překvapivé, neboť s nimi správní orgány přišly až v situaci, kdy ve věci bylo jednou rozhodováno, ačkoli správní orgány měly stejné informace. Podle žalobce není srozumitelné, proč tuto argumentaci neuplatnil správní orgán od počátku. Správní orgán nijak neodůvodnil, proč propojení s panem J. shledal až v rámci druhého prvostupňového rozhodnutí. Podle žalobce tento postup svědčí o možném porušení základních zásad správního řízení a vyvolává zásadní pochybnosti o nestrannosti správního orgánu a objektivnosti řízení.
18. Ke své vlastnické struktuře žalobce uvedl, že ačkoli byl pan J. v posuzovaném období veden jako 50% akcionář, nevykonával v této době hlasovací práva, neboť je přenesl na pana K. Tato skutečnost vylučuje vzájemnou propojenost, neboť pan J. žádným způsobem nefiguroval a nepodílel se na správě ani obchodní činnosti žalobce. Tato skutečnost byla správními orgány známa již od roku 2017. Z obsahu odůvodnění není srozumitelné, jak správní orgán hodnotil obsah akcionářských dohod a z čeho dovozuje, že pan J. svá hlasovací práva vykonával v rozporu s těmito dohodami.
19. Ke společnému sídlu a provozovně žalobce zopakoval argumentaci uvedenou ve třetím žalobním bodě a dodal, že společné sídlo se týká subjektu Roman Jamečný s.r.o., avšak propojenost je dovozována ve vztahu k jinému subjektu, konkrétně k podnikající fyzické osobě pana J. Provozovna žalobce byla na dané adrese registrována do 25. 2. 2015 a provozovna podnikající fyzické osoby pana J. byla registrována do 31. 12. 2014. Časově tak tyto skutečnosti nespádají do posuzovaného období. Argumentace ohledně vlastnictví provozovny společností Sumeren Holding s.r.o., není přiléhavá, neboť tato společnost vznikla až 8. 10. 2018, a tudíž nemohla být vlastníkem provozovny v posuzovaném období.

20. Ve vztahu k výkonu funkce odpovědného zástupce, sponzorství a společném postupu v rámci veřejných zakázek a společného pojištění žalobce zopakoval argumentaci uvedenou ve třetím žalobním bodě.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

21. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný setrval na stanovisku uvedeném v napadeném rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.
22. Žalovaný předně považoval napadené rozhodnutí za přezkoumatelné a byl přesvědčen, že posoudil dostatečnost závěrů prvostupňového správního orgánu, a ztotožnil se se způsobem vypořádání námitek, jejichž většina byla repetitivní, s tím, že považoval za nadbytečné zabývat se každou dílčí opakující se námitkou a odkázal na vypořádání námitek v prvostupňovém rozhodnutí.
23. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že otázka propojenosti podniků prochází dynamickým výkladovým vývojem a že na ni není názíráno jednotně. Žalovaný v této věci zaujímá jednotné stanovisko, a to i ve vztahu k otázce velikosti podniku žalobce, což vyplývá i ze skutečnosti, že žalobce vede několik paralelních řízení o odnětí dotace. V prohlášení k velikosti podniku žalobce neuvedl žádné propojené ani partnerské podniky, které měly být uvedeny (společnost Kontos a podnikající fyzická osoba pan J.). Při právním posouzení žalovaný postupoval podle přílohy nařízení, kde jsou jako propojené podniky definovány mimo jiné podniky, které mají vztahy uvedené v čl. 3 odst. 3 definice prostřednictvím fyzické osoby, pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích.
24. Bylo zjištěno propojení mezi panem K., jakožto jednatele žalobce, a jeho manželkou paní K., jakožto 100% vlastníka a jednatele společnosti Kontos, přičemž obě společnosti vykonávají část své činnosti na stejném relevantním trhu. Podle rozhodnutí Komise ze dne 7. 6. 2006 ve věci C-8/2005, *Nordbrandenburger UmesterungsWerke* (dále jen „NUW“), se v rámci propojení prostřednictvím fyzické osoby rodinné vazby pokládají za dostatečné pro konstatování o společném jednání fyzických osob. Také podle rozsudku HaTeFo příbuzenský vztah poskytuje možnost sladit své jednání s cílem uplatňování vlivu na obchodní rozhodnutí dotýčných podniků, jenž vylučuje, aby tyto podniky mohly být považovány za vzájemně hospodářsky nezávislé. Rodinné vazby posuzoval žalovaný analogicky k § 22 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, jako osoby blízké. Ani odlišně stanovený režim SJM nemá vliv na závěry o propojení podniků.
25. Skutečnost, že z výkonu funkce odpovědného zástupce nevyplývá uplatňování vlivu ve společnosti, byla žalovaným zohledněna jako jedna z více skutečností, ze kterých žalovaný dovodil propojenost společností.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

26. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
27. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
- Podle čl. 3 odst. 3 přílohy nařízení však může být podnik zařazen mezi nezávislé podniky a nemá tedy žádný partnerský podnik, přestože je následujícími investory

tento práh 25 % dosažen nebo je překročen, za předpokladu, že tito investoři nejsou jednotlivě ani společně propojeni ve smyslu odstavce 3 s dotýčným podnikem:

- a) podnik vlastní většinu hlasovacích práv akcionáře nebo společníka v jiném podniku;
 - b) podnik má právo jmenovat nebo odvolávat většinu členů správního, řídicího nebo dozorčího orgánu jiného podniku;
 - c) podnik má právo uplatňovat rozhodující vliv v jiném podniku podle smlouvy uzavřené s daným podnikem nebo na základě ustanovení v zakladatelské listině, společenské smlouvě nebo ve stanovách tohoto podniku;
 - d) podnik, který je akcionářem nebo společníkem jiného podniku, ovládá sám, v souladu s dohodou uzavřenou s jinými akcionáři nebo společníky daného podniku, většinu hlasovacích práv akcionáře nebo společníka v daném podniku.
- Podle čl. 3 odst. 3 třetího pododstavce přílohy nařízení Komise podniky, které mají jeden či více takových vztahů prostřednictvím fyzické osoby nebo prostřednictvím skupiny fyzických osob, které jednají společně, jsou taktéž považovány za propojené podniky, pokud svou činnost nebo část své činnosti vykonávají na stejném relevantním trhu nebo na sousedních trzích.

28. Soud o podané žalobě uvažil následovně:

29. Podstata sporu mezi účastníky řízení spočívá v posouzení, zda lze žalobce pro účely dotace poskytnuté v rámci Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, Technologie – Výzva IV. považovat za malý podnik dle čl. 3 odst. 3 přílohy nařízení, či nikoliv. Konkrétně pak je mezi účastníky řízení sporné, zda měl žalobce započítat do svého statusu společnost Kontos nebo podnikající fyzickou osobu R. J. Soud podotýká, že žalobce by překročil parametry malého podniku i při zohlednění jen jednoho z uvedených subjektů.
30. Žalovaný má za to, že žalobce oba subjekty započítat měl, a to s ohledem na majetkové propojení, příbuzenské vztahy, sdílení adres sídla a provozoven, sdílení pozice odpovědného zástupce, společného sponzorství, dodavatelsko-odběratelských vztahů a později v roce 2021 též na prokazatelný společný postup v získávání zakázek. K tomu správní orgány poukazovaly na následující skutečnosti:
1. Žalobce do 2. 7. 2015 existoval ve formě s. r. o., přičemž jeho společníky byli P. K. a R. J., oba shodně s podíly 50 %. Od 2. 7. 2015 existuje žalobce ve formě a.s. Společnost Kontos je vlastněna K. K., která je od 26. 7. 2014 v manželství s P. K.
 2. Žalobce a společnost Kontos sídlí na stejné adrese.
 3. P. K. je odpovědný zástupce pro živnost Provádění staveb, jejich změna a odstraňování, a to jak u společnosti Kontos, tak u podnikající fyzické osoby R. J.
 4. Žalobce, společnost Kontos a R. J. se podílejí na sponzorování gymnastického oddílu v Kadani.
 5. Žalobce a R. J. mají registrovanou provozovnu na stejné adrese.
 6. R. J. je od 4. 2. 2015 80% společníkem ve společnosti Roman Jamečný, s.r.o., IČO: 03770184, přičemž žalobce v kapitole „5.4 Dodavatelé“ podnikatelského záměru

uvedl R. J. (bez rozlišení, zda se jedná o podnikající fyzickou osobu nebo právnickou osobu) mezi nejvýznamnější dodavatele.

7. Konečně žalobce poukázal na to, že ke smlouvě o dílo byla doložena příloha o pojištění, které mj. zahrnovalo společnost Kontos a podnikající fyzickou osobu R. J.
31. Žalobce se závěry správních orgánů nesouhlasil. K tomu žalobce poukazoval na rozsudek HaTeFo a rozsudek zdejšího soudu ve věci sp. zn. 18 A 47/2021. Žalobce tvrdil, že nepostačuje pouhá existence fyzických osob určitým způsobem angažovaných na provozu zúčastněných společností, ale bylo nezbytné prokázat, že fyzické osoby slaďují své jednání s cílem uplatňovat dominantní vliv na obchodní rozhodnutí a vykazují „kvalifikovanou“ míru vzájemné závislosti, což se nestalo. Pokud jde o společnost Kontos, žalobce zejména poukazoval na to, že mezi P. K. a K. K. došlo ke zúžení SJM a že nebylo prokázáno, že P. K. zasahuje do fungování společnosti Kontos. P. K. ve společnosti K. vykonává funkci odpovědného zástupce. Z uvedené pozice P. K. nemohl zasahovat do záležitostí společnosti Kontos. Ve vztahu k podnikající fyzické osobě R. J. žalobce zdůraznil zejména existenci akcionářské dohody, podle které R. J. přenesl hlasovací práva na P. K. a nepodílel se na správě a obchodní činnosti žalobce. Ke shodným adresám provozoven žalobce podotkl, že v rozhodném období žalobce a R. J. neměli provozovnu na uvedené adrese. Ve vztahu k oběma subjektům žalobce dále tvrdil, že společné sídlo nebo sponzorství gymnastického oddílu nesvědčí o tom, že by obchodní činnost žalobce a dalších subjektů byla slaďována. Konečně ke smlouvě, respektive její příloze, žalobce tvrdil, že se vztahuje k jinému než posuzovanému období a neprokazuje propojenost subjektů.
32. Na základě shora uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že správními orgány uvedené skutečnosti bez dalšího prozatím nepostačují k závěru, že žalobce a společnost Kontos nebo podnikající fyzická osoba R. J. jsou propojenými podniky prostřednictvím společného (slaďového) jednání fyzických osob. Správní orgány se totiž omezily pouze na zkoumání některých skutečností (zejména rodinné vazby mezi P. a K. K., 50% podíl P. K. a R. J. v žalobci, postavení P. K. jako odpovědného zástupce) a nadto se dostatečným způsobem nevypořádaly s věcnou a relevantní argumentací žalobce.
33. Soud nepovažuje za přínosné zdlouhavě rekapitulovat relevantní právní úpravu a dosavadní judikaturu soudů ve věci malých a středních podniků podle nařízení a k přezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů. Ta se oběma účastníkům řízení dostala již v rozsudku sp. zn. 18 A 47/2021, na který soud pro stručnost odkazuje. Soud tak pouze akcentuje, že z dosavadní rozhodovací praxe vyplývá, že propojenost podniků je nutno dovozovat z analýzy právních a hospodářských vztahů mezi nimi (viz rozsudek HaTeFo), respektive ze struktury podílů, z identity jednatelů, ze stupně hospodářského propojení, a především ze struktury vlastnictví (viz rozhodnutí NUW). Rozhodnutí pak musí být odůvodněno takovým způsobem, aby umožnilo jeho adresátovi seznámit se s důvody rozhodnutí (viz rozsudek Tribunálu ze dne 15. 9. 2016, ve věci T-587/14, *Crosfield Italia Srl Crosfield*).
34. Soud nepřisvědčil obraně žalovaného uvedené ve vyjádření k podané žalobě, podle které se v rámci propojení prostřednictvím fyzické osoby rodinné vazby pokládají za dostatečné pro konstatování, že fyzické osoby jednají ve shodě, k čemuž žalovaný poukazoval na rozhodnutí NUW. Dle soudu tvrzení žalovaného nemá v rozhodnutí NUW oporu.
35. Komise v rozhodnutí NUW uvedla, že je nejprve nutné posoudit, zda určitý podnik patří k určité skupině, která má být považována za hospodářskou jednotku, a teprve potom

zjišťovat, zda příslušná skupina splňuje kritéria doporučení o malých a středních podnicích. Aby mohla Komise stanovit, zda společnost splňuje kritéria definice malého a středního podniku, považovala za nutné zkoumat faktory jako strukturu podílů, identitu jednatelů, stupeň hospodářského propojení a všechny ostatní vztahy příslušných podniků. V bodě 49 rozhodnutí NUW Komise uvedla, že *„(s)truktura vlastnictví je hlavním kritériem pro analýzu práva kontroly v podniku. Umožňuje prokázat propojení mezi jednotlivými podniky a vyvozovat závěry o hospodářských jednotkách.“*. Komise však v rozhodnutí NUW zkoumala i další aspekty propojení. Nejprve vymezila podíly a vlastnické vztahy (odst. 33–35), posléze i obchodní vztahy (odst. 36 a 37), vztahy v oblastech vedení společnosti a personálu (odst. 38–41) a dodavatele a zákazníky předmětné rodiny (odst. 42). Až v návaznosti na takto zjištěný skutkový stav Komise následně detailně posuzovala vztahy mezi podniky rodiny Sauterových (odst. 49–62) a údaje o zaměstnanosti a finanční data skupiny Sauter, přičemž dovodila, že podniky, v nichž členové rodiny Sauterových vlastní sami nebo společně majoritu, patří k jediné hospodářské jednotce a tedy že členové rodiny tvoří společně jednající skupinu osob ve smyslu čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003, o definici mikropodniků, malých a středních podniků.

36. Z výše uvedeného vyplývá, že v rozhodnutí NUW Komise posuzovala vedle samotné existence rodinných vazeb v rámci vlastnických vztahů ve společnostech i obchodní vztahy, vztahy v oblastech vedení společnosti a personálu a dodavatele a zákazníky předmětné rodiny. S ohledem na uvedené má soud za to, že z rozhodnutí NUW nevyplývá, že by rodinné vazby byly samy o sobě dostačující pro závěr o propojení prostřednictvím fyzických osob. Rozhodnutí NUW není založeno pouze na rodinných vazbách.
37. Soud nepřehlédl, že Uživatelská příručka k definici malých a středních podniků uvádí, že *„(v) rámci propojení prostřednictvím fyzických osob podle čl. 3 odst. 3 přílohy doporučení o MSP se rodinné vazby pokládají za dostatečné pro konstatování, že fyzické osoby jednají společně.“*. Soud však má za to, že Uživatelská příručka k definici malých a středních podniků nepředstavuje právně závazný text, který by se mohl odchýlit od závazného pravidla uvedeného v příloze nařízení nebo omezit jeho dosah. Daná příručka slouží jako obecné vodítko pro podnikatele a jiné zúčastněné strany při uplatňování definice malých a středních podniků, ale nemá právní účinek a Komisi nijak nezavazuje, jelikož doporučení k malým a středním podnikům je jediným závazným podkladem pro určení podmínek týkajících se způsobilosti jakožto MSP (viz bod 90 rozsudku Tribunálu ve věci T 745/17, *Kerkosand spol. s r. o. proti Komisi*). Nadto Uživatelská příručka v dotčeném bodě odkazuje na rozhodnutí NUW, které jak soud uvedl výše, uvedenému tvrzení neskýtá oporu.
38. Co se týče posouzení struktury vlastnictví pro analýzu kontroly v podniku, žalovaný se v prvostupňovém rozhodnutí omezil pouze na konstatování holých faktů, a to že žalobce je vlastněn P. K. a R. J., přičemž každému přísluší 50% podíl, společnost Kontos je vlastněna ze 100 % K. K. Ministr úvahy žalobce nikterak nedoplnil. Z rozhodnutí správních orgánů tak nevyplývá žádná úvaha správních orgánů o tom, zda 50% podíl P. K. je dostačující pro závěr ohledně propojení se společností Kontos. Obdobně obsahem rozhodnutí správních orgánů není ani analogická úvaha, zda 50% podíl R. J. postačuje k propojení žalobce s podnikající fyzickou osobou R. J. V absenci uvedených úvah soud shledal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.
39. V případě propojení žalobce se společností Kontos žalovaný poukázal pouze na skutečnost, že P. a K. K. jsou od 26. 7. 2014 v manželství, a tedy že propojené osoby jsou vlastněny osobami v příbuzenském vztahu. I v tomto případě se tedy žalovaný omezil na popis

reálného stavu, aniž by provedl rozbor zjištěných skutečností, jaký má tato skutečnost dopad na propojení žalobce se společností Kontos. Soud nikterak nezpochybňuje, že vztah mezi manželi lze považovat za vztah vyznačující se vysokou kvalitou a intenzitou, respektive, že se jedná o osoby blízké, avšak sama tato skutečnost pro závěr o propojenosti žalobce a společnosti Kontos nepostačuje. Nadto žalobce ve svých podáních opakovaně poukazoval na zúžení SJM. Skutečnost, že mezi manžely existuje předmanželská smlouva, samozřejmě bez dalšího nevylučuje souladné jednání a společný zájem manželů. Pokud však manželé považovali z nějakého důvodu za důležité smluvně oddělit své společné jmění, včetně zisku z podílů v obchodních společnostech, do jisté míry to oslabuje tvrzení správních orgánů o existenci zájmu manželů na majetkovém prospěchu druhého z manželů. Žalovaný uvedenou námitku žalobce vypořádal poukazem na skutečnost, že manželé jsou osoby blízké a dle § 78 ZOK osoby jednající ve shodě. Soud takové vypořádání námitky žalobce považuje za nedostatečné. Ustanovení § 78 odst. 2 písm. g) ZOK, podle kterého jednají ve shodě osoby blízké, je uvedeno konstatováním „*Má se za to*“, jedná se tedy o vyvratitelnou domněnku. Tuto domněnku pak žalobce popíral právě poukazem na existenci předmanželské smlouvy, respektive zúžení SJM. Žalovaný tak na námitku žalobce reagoval argumentací v kruhu, kdy se žalobce důvody, pro které nebylo přihlédnuto k jeho tvrzení o zúžení SJM nedozvěděl. Takovou argumentaci soud považuje nejen za nepřesvědčivou, ale i za nepřezkoumatelnou pro nedostatek důvodů.

40. V případě propojení s podnikající fyzickou osobou R. J. žalobce existenci spojení popíral poukazem na akcionářskou dohodu. Jakým způsobem byla ministrem, případně žalovaným tato dohoda hodnocena, respektive jaký dopad měla tato skutečnost na hodnocení propojenosti dotčených subjektů, není z obsahu napadeného, případně prvostupňového rozhodnutí zřejmé. Nevypořádání tvrzení žalobce způsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.
41. V případě propojení žalobce se společností Kontos a R. J. dále správní orgány poukazovaly na to, že P. K. je odpovědným zástupcem u obou subjektů. Žalobce se bránil upozorněním, že odpovědný zástupce odpovídá za řádný provoz živnosti a za dodržování živnostenských předpisů. Žalovaný na námitku žalobce reagoval tak, že je zde evidentní zájem, přímo deklarovaný funkcí odpovědného zástupce na řádném fungování živnosti. Ministr vypořádání námitky žalobce nikterak nerozvinul. Vypořádání námitky žalobce žalovaným soud nepovažuje za dostatečné, neboť se mýlí s podstatou věci. Ze způsobu, jakým byla vypořádána námitka žalobce totiž nikterak neplyne, jak P. K. z titulu funkce odpovědného zástupce uplatňuje svůj vliv u dotčených subjektů. Tedy jak P. K. využívá své postavení odpovědného zástupce k ovlivnění činností dotčených subjektů. Mimoto z obsahu správního spisu předloženého žalovaným nevyplývají žádné konkrétní informace o činnosti P. K. pro dotčené subjekty, případně o způsobu výkonu této činnosti. I v tomto případě je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
42. Soud zdůrazňuje, že v rozhodnutích správních orgánů zcela absentuje posouzení obchodních vztahů (např. zda se obchodní vztahy dotčených subjektů překrývají, ať už ve vztahu k dodavatelům nebo k zákazníkům, zda dochází ke spolupráci těchto subjektů v oblasti dopravy, zaměstnanců apod.). Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí sice poukázal na skutečnost, že žalobce uvedl R. J. mezi nejvýznamnější dodavatele, zároveň však poznamenal, že v podání žalobce není rozlišeno, zda se jedná o podnikající fyzickou osobu nebo o osobu právnickou. Soud však má za to, že správní orgány byly povinny postavit najisto, jaký subjekt náleží k nejvýznamnějšímu dodavateli žalobce a z čeho tato skutečnost

plyne. Uvedená úvaha měla být součástí rozhodnutí i s ohledem na skutečnost, že žalobci je vytýkáno toliko spojení s podnikající fyzickou osobou R. J., nikoliv se společností Roman Jamečný s.r.o. Obsahem správního spisu však není žádný podklad o obchodním vztahu mezi žalobcem a podnikající fyzickou osobou R. J. Stejně tak není obsahem správního spisu žádný doklad o obchodních vztazích mezi žalobcem a společností Kontos. To vše ve vztahu k relevantnímu období.

43. Na závěru o absenci posouzení obchodních vztahů nic nemění tvrzení správních orgánů o společném sídle žalobce a společnosti Kontos. Sídlu dotčených subjektů na totožné adrese sice o určité míře spolupráce může svědčit, avšak nemůže být dostatečným pro konstatování o propojenosti dotčených subjektů nebo existenci obchodních vztahů. Mimoto z obsahu rozhodnutí správních orgánů a rovněž správního spisu neplyne, na základě jakých skutečností má žalobce a společnost Kontos uvedené sídlo na dané adrese nebo kdo je vlastníkem nemovitosti nacházející se na uvedené adrese. Vyjasnění těchto skutečností by mohlo být pro danou věc, respektive propojenost žalobce a společnosti Kontos podstatné.
44. Stejně za nerelevantní soud považuje odkaz žalobce na totožnou adresu provozovny žalobce a podnikající fyzické osoby R. J. V této souvislosti pak nelze pominout tvrzení žalobce uvedené již v rozkladu, a to že na uvedené adrese měl žalobce provozovnu do 25. 2. 2015 a podnikající fyzická osoba R. J. do 31. 12. 2014, tj. v době, které nespadá do posuzovaného období. Rovněž na tuto skutečnost nebylo ministrem v napadeném rozhodnutí nikterak reagováno.
45. Pokud jde o správními orgány uváděné sponzorství gymnastického oddílu, již žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí poznamenal, že uvedené nutně nemusí souviset s obchodní činností dotčených subjektů a že se jedná o dokreslující skutečnost. Soud se tak shoduje s ministrem v názoru, že z této skutečnosti nelze na existenci obchodních vztahů usuzovat a z ní dovozovat propojení mezi dotčenými subjekty. Nadto i v tomto případě žalobce tvrzení o sponzorství rozporoval, když poukazoval na to, že ke sponzorství došlo až v pozdějším, nikoliv v posuzovaném období, a dále na obvyklost takového jednání na maloměstě. I v tomto případě zůstala tvrzení žalobce bez reakce ministra.
46. K poukazu správních orgánů na smlouvu o dílo, respektive k ní přiloženému osvědčení o pojištění účastníka řízení, soud zdůrazňuje, že prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci vytýkáno, že údaje, na jejichž základě byla dotace poskytnuta, byly neúplné, a účastník se přihlásil k nesprávnému statusu malého podniku (viz výrok I.). V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí pak žalovaný argumentoval údaji žalobcem uvedenými v *Prohlášení k Žádosti o podporu* ze dne 5. 12. 2016, které bylo nedílnou součástí žádosti žalobce o podporu ze dne 9. 12. 2016. Jestliže však žalovaný vyčítá žalobci údaje uvedené v jeho žádosti ze dne 9. 12. 2016, nemůže neoprávněnost uvedení těchto údajů dovozovat ze skutečnosti, která nastala po podání žádosti žalobce ze dne 9. 12. 2016 a dokonce i po rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 29. 7. 2017, č. j. MPO 60431/17/61400. Zdůvodnění založené na skutečnosti, která nastala po podání žádosti o podporu, nemůže zpětně ovlivnit údaje uvedené žalobcem v žádosti o podporu, neboť v tuto dobu tato skutečnost neexistovala. Ve vztahu k výroku prvostupňového rozhodnutí se jedná o argumentaci zcela irelevantní.
47. Závěrem soud podotýká, že správní orgány opakovaně ve svých rozhodnutích poukazují na majetkové propojení, příbuzenské vztahy, sdílení adres sídla a provozoven, sdílení pozice odpovědného zástupce, společné sponzorství, dodavatelsko-odběratelské vztahy a později

v roce 2021 též prokazatelný společný postup v získávání zakázek. Soud však má za to, že se jedná pouze o konstatování faktů. Konkrétní úvaha, na základě které správní orgány dospěly k závěru o propojenosti dotčených subjektů a společném (slaďovaném) jednání fyzických osob v rozhodnutí správních orgánů absentuje. Stejně tak není obsahem správního spisu žádný podklad, ze kterého by bylo možno tvrzení správních orgánů dovodit.

48. Na základě shora uvedeného soud shledal, že napadené rozhodnutí, dle něž žalobce uvedl v žádosti o dotaci nepravdivé údaje, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Správní orgány nedostatečně odůvodnily své závěry stran propojení žalobce se společností Kontos nebo podnikající fyzickou osobou R. J. Soud správním orgánům zejména vytýká, že vedle rodinných vazeb mezi P. a K. K. a skutečnosti, že P. K. působí ve společnosti Kontos a podnikající osoby R. J. jako odpovědný zástupce, neprovedly žádnou další hlubší analýzu stran propojenosti dotčených subjektů, respektive stran společného jednání nebo jeho koordinace ze strany dotčených fyzických osob. Stejně tak se ministr nedostatečně zabýval námitkami vznesenými žalobcem v podaném rozkladu.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

49. Jelikož soud dospěl k závěru, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, zrušil jej dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Dále soud vrátil věc dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
50. V dalším řízení bude žalovaný, respektive ministr povinen, v případě, že setrvá na svém závěru o propojenosti žalobce se společností Kontos nebo podnikající fyzickou osobou R. J., tuto skutečnost řádným a přezkoumatelným způsobem odůvodnit. Jinými slovy žalovaný je povinen provést odpovídající analýzu zohledňující nejen rodinné vazby, ale i další faktory jako obchodní vztahy, vztahy v oblastech vedení daných subjektů a personálu, případně i další aspekty vztahů mezi danými subjekty. Zároveň je žalovaný povinen odpovídajícím způsobem vypořádat argumentaci žalobce uplatněnou v rozkladu.
51. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání (navzdory skutečnosti, že žalobce v reakci na výzvu soudu sdělil, že nesouhlasí s rozhodnutím věci bez jednání), neboť takový postup mu umožňuje § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.
52. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalobce, soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady související se zastoupením žalobce advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění od 1. 1. 2025, částku 4 620 Kč (§ 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) cit. vyhlášky). Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny dvěma paušálními částkami ve výši 450 Kč (§ 13 odst. 4 cit. vyhlášky) a částkou 2 130 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 15 270 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě do rukou zástupce žalobce advokáta Mgr. Jana Jakla.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 26. září 2025

Milan Tauber
předseda senátu